

V R T E C .

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 8.

V Ljubljani, 1. avgusta 1892.

Leto XXII.

Minka.

V krasno se blestečej sôbi
Minka z materjo sedí.
Glej, na mizi tam obilo
Dobrih, sladkih je jedij.

Zdaj nekdo potrka rahlo,
Vrata le na pol odprè —
In obrazek se prikaže
Siromašne déklice.

„Kosec kruha lepo prosim,
Da ga bolnej mami dam;
Vedno bom Bogá prosila,
Da povrne stokrat vam!“

„Takó mlada, pa prosjačiš!“
Ostro dé gospá na tó,
„Dela se bojiš, lenoba,
Lože ker živiš takó.

Le pobéri se iz sôbe,
Dalje nas ne nadleguj!
Záse moramo skrbeti,
Nič ne briga glad nas tuj.“

Bôremu dekleteu sôlza
Zdaj v očesu zablestí,
Tudi našej dobrej Minki
Sôlze porosé oči.

Materi jokaje reče:
„Ne podite je od nas!
Mama! moj jej del podajte —
Gladna nisem nič več jaz.“

Tù objame mati hčerko:
„Dobro ti imaš srečé;
Takah dobrih otročičev
Angelji se veselé.

Tvoje srece, Minka moja,
Le izkušat htela sem,
Dal mi Bog je dobro hčerko
Srečna in vesela sem.

Sédi k nama, bôre dete,
Utoláži glad si svoj!
Pótlej pa jedij najboljših,
Dam za mater ti sebój.“

F. N.

